

LENCSES ZOLTÁN

ÖRÖKKÉVALÓSÁGOS

Magzattá tettél

Akkor éjszaka megértettem,
mit súgnak a belvárosi kirakatok:
valamit ki kéne próbálni,
valamit, amiből végre kirakhatok
egy jövőféleséget.
Éreztem, ahogy mindegyik
utcalámpa belém éget
egy-egy álmot, és közben
fázok. Nagyon fázok.
A testem miattad vacog,
pedig nem a macskakövek árva
kiscicája vagyok.

Emlékszem, amikor megálltál
és belemosolyogtál az éjszakába.
Akkor végre valahára
újra önmagam voltam,
megfiatalodtam eltökélten, hosszan,
így lett a Holdból focilabda,
az agyam gyermeki és zagyva,
majd egy magzat lettem,
ki újra öntudatlan nevet,
mert egy egész várost kapott ajándékba –
a köldökében veled.

Tennivalók

Inni egy felest, és nem félni Istentől,
a megvehetetlent kifizetni zsebből,
beoltani magam apátia ellen,
lélegezni mélyen, hogy hányni se kelljen,
aláírni magam egy hülye petíción,
híresnek lenni cseppet sem kihívón,
jégkását kortyolni mínusz ezer fokban,
félni, hogy a kutyámhoz viszonzagaskodjam,
megtalálni magam, ha elég merszem volna,
és elhinni, hogy nem kezd ki a rozsda.

Állandó részegség

Elmondanám. Állandóan csak ezt tenném,
ha tudnám. Ismételném, mint
bolond a jelmondatát, és nem félnék Te
sem, én sem, hogy egyszer a szó a varázsát veszti.
Mert hihetetlen, ahogy fáradt elmém ébreszti,
s mint hűtött vörösbor,
önbizalmamat gerjeszti,
S egy idilli esti környezetben,
mint a Feszty-körkép, megölel.

Dicső költők! Olyan sokan és oly
sokat írtatok a szabadságról,
hát sosem akartatok rabok lenni?
Elveszni vágyaitok börtönében?
Mert hihetetlen, ahogy gúzsban tart,
libabőrt generál,
szemével eltalál,
S egyetlen szóval betöri
kemény szívem, könyörtelen.
Köpök rád, szabadság!

Örökkévalóságos

Állítólag a lelkek éjjel vándorolnak,
bár az enyém még nappal is hontalan.
Egy sóhanyira a tökéletességtől,
mégis milliónyi gondja van.

Mert még nem látott halandónak téged,
és talán ez lehet hitem alappillére,
én mindig megszegem a börtöt,
mert itt élsz bennem pirosra érve.

Kész vagyok a jobbik felem
egy ajándékdozban neked adni,
és hogy túléljem a halált,
csak gátakból kéne feleannyi.

Most itt vagyok. Várom, hogy
jöjjön egy újabb ajándékozós este.
Addig elpazarlom az örökkévalóságom
a tökéletlent keresve.